

monnikord wästo, agga tõta ükski ei tohtind
seista; ehk pididi omma tõõd kasa toma, ehk isse
tõõd ennesele palluma. Moedus nenda Ewa õp-
petus weel laiemale Tamma küllasse. Suggise
satis Hans Tomas ja kolm tüttarlast, kes nüüd
ollid ramatud selgeks õppinud, firriko jure õp-
petusse alla. Keik nelli saidwad kerwade auga
Zummala armule wastowoetud. Tomas sai
arstimisse ramato, ja üks neist waeste lastest
sai lauloramato. Hans tahtis nüüd kaks woer-
rast tüddrukõ lahti lasta, et ommad lapsed ja
kaswatikkud kaswid täiemaks, agga mõllemad
ümardajad pallusid, et weel woiksid temma
jure jada, ja ei pärinud muud kui pool osfa
ridist. Nemmad ei tahtnud teiste perredesse
minna, kus rahwas neid olleksid naernud, et
Killari perres ollid teninud, agga ennam ei kõl-
banud. Ollid mitmed rummalad nouwõtnud
neid teotada. Leppis siis Hans nendega weel
eddespidi, et saaks rohkema abbi trui ümardajastest.
Üks neist tüddrukuttest sai suggise
lesse perremehhe naeseks. Jaan Turd jäi les-
seks, ja ei teadnud parremat perrenaest ennesele
nouda, kui nisuggust, kes Ewa õppetusse al olli

õppind keige maia tõle, ja Hans andis temmale
lehmamullika kasa. — Talwel tuli woerast
wallast perrepoeg ja kossis teise, kes ka sai leh-
mamullika. Kerwade se järrel tuli Hanso
wannem poeg Jaan, ja pallus lubba naest wõt-
ta. Hans ütles temmale: „Poeg! mul on mui-
dogi hulk rahwast perres, tood sa weel woera
maiasse, kust meile peab leiba sama? Ja kes
teab ka, kas se saab õige tõteggia ollema meie
perres, ja meile tulleb weel habbi külla rahwa-
ees!“ Jaan wastas: „Tõteggia on temma küll,
ja rohkema rahwast ei pea se läbbi mitte perresse
tulles. Minna pallun ennesele Eifut, kes mullo
kerwade õppetaja kääst sai lauloramato. Tem-
ma on küll usna waene, agga meie armas eit olli
ka waene laps, ja Eiso hoiab wägga truiste eide
jälgi. Minna kardan, pärrast tulleb teine ja
korjab tedda ommale!“ Olli Jaan sedda rääki-
nud, hakkas temma wabbisema kui hawa leht.
Hans jahhutas temma meelt monne sannaga,
lubbas esite weel Ewaga rääkida ja siis wastust
anda. Temma meel olli wägga hea, et Jaan
ei püüdnud rikkusse järrele naest wõtta; temma
kaswatik Truto olli ka lerist lahti ja temmal olli